

два жилавника е и *f*, които сж тамъ заковани и прѣвити надырѣ, както гы гледа нѣкой, за да опиратъ противо рѣбатьй грѣбенакъ. Така, кога грѣбенакъ-тъ ся завърти, натискваніето отъ жилавницити му даватъ силж да повлече съ него-си вѣтрильника; обаче кога крылото въспрѣ вървулицжтъ, вѣтрильникъ-тъ може слѣдва да дѣйствува самъ-си.

Илектрически часовници. Зачтото илектричеството прѣдава движеніята съ неопрѣдѣлена бързина, приличный начинъ на оня, что щемъ опишемъ на членъ *илектрический телеграфъ*, ще послужи да прѣдава съ голѣма леснина маханіята въ единъ часовникъ на секунды и вървежя на обикновенъ часовникъ. Една система, дотъкмена на маятника, да управа и разваля съобщеніята, до качваніята на всяко маханіе доволно е да направи да вървятъ показалкыты на секунды съ помощь-та на единъ илектромагнитъ и нѣкое колелце, и слѣдъ това доста голѣмъ брой звънилници и на което разстояніе нѣкой поище.

Прѣдложеніето е прочее непогрѣшено сжщето както онова на телеграфа: да наряди нѣкой до качваніята прилично, да отбѣгне частниты магнитосванія, слѣдъ това прилѣпяваніята, и др. т. Мы щемъ опишемъ вситы тыя въпросы кога дойде рѣчь за телеграфа; нѣ тукъ гы само спомяжхме; отистина тыя устройства ся относять повыше къмъ илектричеството а нѣ къмъ часовникарството.

Т ъ р г о в і я .

Отъ кога е зачалото на търговіята? кое е нейното естество? кое вліяніе има върху доброто поминуваніе на народити? каква е была въ прѣминалото врѣмя? каква трѣба да е нейната бѣдность? Тукъ сж толкосъ въпроси, които прилича да испыта чловѣкъ въ една книга отъ неволя малко голѣмшка.

Зачяло на търговіята. „Нека положимъ французското народонаселеніе самичко на свѣта или забыколено отъ пустыни, невъзможны за прѣходъ. То има страны отъ своя прѣдѣлъ твърдѣ плодосны на жито; другы влажны, които сж добры само за паша; едны, съставены отъ сухы ратлины, които ставать само за работеніе на лозія; другы най-послѣ повыше планинисты, които пуцать токо дръвіе. Ако всяка отъ тыя земи ся опрѣдѣли сама за себе-си, что ще излѣзе? Явно е, че въ страната на жито, може живѣя още единъ народъ доста многоброенъ, зачтото, понѣ той има срѣдство да задоволствува спорно първжтъ отъ вситы нужды, хранжтъ. Обаче, тя нужда не е сама: трѣбвать дръхы, завивкы и др. т. Даклемъ тойъ народъ ще бѣде принуденъ да жьртвува за горы, за пашы, за лошы лозія, много хубавы земи, отъ които една малка чясть щяше му стигне, за да му принесе, съ промѣна, чтото нѣма, и отъ които останалата можяше храни още много